

Od patníku k patníku

Je to už 10 let co mi jeden kamarád vyprávěl, jak přejeli na kolech republiku od severu k jihu. Byli tři s doprovodným vozidlem a trvalo jim to asi 21 hodin. V té době to byl pro mne výkon daleko za hranicí mých možností, a tak jsem si to jen se zájmem poslechl. Léta běžela a s naježděnými kilometry se začalo ve mně ozývat ... co kdybych... .

Letos jsem se rozhodl to zkusit. Jen za trochu jiných podmínek. Pojedu sám a bez podpory (podobní blázni se těžko shání) a pojedu od nejjižnějšího po nejsevernější hraniční patník, přístupný po silnici.

Technická příprava byla poměrně jednoduchá. Zajistit si dopravu na jih Čech (autobus a vlak), ubytování ve Studánkách a sehnat krabici na transport kola. A pak už jen vybrat termín, víkend po slunovratu, kdy je krátká noc a čekat, jak se vyvine počasí. To byl největší problém. V průběhu týdne přišly povodně a předpověď se lepšila jen pomalu. Teprve ve čtvrtek jsem se definitivně rozhodl, potvrdil všechny objednávky a začal balit. Největší problém bylo, umístit na kolo metr dlouhou bednu a pak vymyslet jak dostat naložené kolo z úzké chodby. Nakonec mám vše připraveno, domluveny záchytná útočiště pro případ průšvihů a jdu spát.

V pátek 26.6.2009 vstávám v půl páté. Dostávám kolo z bytu a mířím k Andělu. Na nádraží jsem za půl hodinky, rozebírám a balím kolo a nakonec mám skoro hodinu času do odjezdu. Autobus mě do Českých Budějovic dopravil bez problémů a po přesunu na vlakové nádraží mi jede téměř ihned vlak do Rybníka. Tam sestavuji kolo a svištím do Vyššího Brodu. Tři kilometry stoupání a jsou tu Studánky a penzion Na farmě. Skvělé ubytování, jdu na pivo a odpoledne prospím. Večeři dostávám přednostně jako první a hned po ní jdu zase spát.

Budíček mám ve tři čtvrtě na čtyři. Rychle se balím a jedu poslední tři kilometry k hranici. Chvilku hledám patník, nakonec ho nacházím, fotím u něj kolo a ve 4.51 vyjíždím na sever.

První kilometry jsou z kopce a dál to znám ze včerejška. U Dolního Dvořiště vjíždím na hlavní a ta se začíná vlnit. Na některém ze sjezdů dosahuji nejvyšší rychlosti za celou trasu, 54 km/hod. V osm jsem v Českých Budějovicích. S sebou vezu jen energetické gely a tyčinky a tak první nákup, pořádné jídlo a pití a jedu dál. V Soběslavi zdravím kamarády, kteří tu mají sportovní akci a pokračuji k Táboru. Za Táborem se silnice zcela vyprázdnila (všichni jedou naštěstí po dálnici) a na mě začala padat únava. Po „pouhých“ 125 kilometrech! Zastavuji a dochází poprvé na gely a také na Speed 8. To mě naštěstí spolu s půlhodinovým odpočinkem probírá a můžu jet dál. V Miličíně další nákup, kopec před Voticemi a konečně dlouhý sjezd a pak roviny. Provoz houstne, ale u Mirošovic odbočuji na vedlejší silnici (po dálnici pochopitelně nemůžu) a v pohodě kličkuji do Říčan. Prahu objíždím po východním okraji. Tachometr ukazuje 200, vjíždím do Úval. Hospodu u silnice jsem nejdřív chtěl minout, ale první velké kapky mě přiměly k návratu. Dobře jsem udělal. Plněné bramborové knedlíky a nealko pivo byly skvělé a venku zatím přestalo pršet. Jedu dál, ale mraky stále hrozí. První blesky a před vesnicí Zápy spouští liják. Zachraňuje mě telefonní budka. Po silnici teče potok, volám kamarádům, zda neznají předpověď. Nic jsem nezjistil a tak se převlékám do goretexu a čekám. Po půlhodině přestává pršet a mohu zase vyjet. Auta mě kropí od hlavy k patě, louže místý sahají přes celou silnici. V Neratovicích naposled nakupuji, blíží se večer. Přes Mělník a Liběchov spěchám, dokud je ještě světlo. Před Dubou silnice stále stoupá, stmívá se a tak rozsvěcím světla. V České Lípě už mám na tachometru 300 a právě odbíjí jedenáctá. Zase začíná pršet, silnice je pustá. Za Novým Borem na chvíli znejistím, jestli jsem neminul odbočku na Rumburk. Nakonec tu je a po průjezdu Svorem začíná stoupání. Stále víří mlha a jemný déšť, dostává se i pod goretex. Skoro hodinu mi to trvá na kopec a není to žádná výhra. Sjezd je snad ještě horší. V mlze jedu těsně podél středové čáry, ještě že jezdí velmi málo aut. Chce se mi spát, ale musím udržet pozornost, i v té nízké rychlosti (jedu z kopce tak dvacítkou) by byla havárka dílem okamžiku. Rumburk se táhne a je to v tuto dobu pusté město. Odbočuji na Šluknov, směrovka na Lobendavu ukazuje 11 km. To je už na mě moc daleko. A tak brzdím u autobusové zastávky. Převlékám se do suchého, vytahuji zásoby a odpočívám. Kopce k Lobendavě jedu krokem a ani dolů už se neodvažuji to příliš pustit. Pomalu svítá, projíždím vsí, dva kilometry a je tu Severní. Už za světla míjím kostel, odbočuji na rozbitou silničku. Taky už to znám, šel jsem tudy už kdysi pěšky. Ještě poslední kilometr bahna a louží, klouže to, ale ve čtyři hodiny čtyřicet dva minut jsem u patníku. Jsem rád, že to mám za sebou, nadšení skoro žádné, vždyť mě čeká ještě cesta domů. Fotím kolo a muchničky mě vyhánějí na zpáteční cestu. Do Severní to ještě jde, ale pak už je vyčerpání takové, že do kopců kolo tlačím. A to ještě se zastávkami. Těch 25 km do Rumburka mě trvá dvě hodiny. Ale na nádraží dobrá zpráva. Za deset minut jede vlak a s jedním přestupem mě doveze až do Prahy.

Ve vlaku poklimbávám, musím strašně smrdět, jsem propocenej a mokrej v goretexu, moc se těším na sprchu. Konečně Praha, metro a poslední kilometr domů. Jen vysypu mokré věci, vysprchuju se trochu najím a jdu spát.

Byl to bláznivý nápad, ale nelituju. Evžen Ge.

Technické údaje

Autobus Student Agency do Budějovic

Vlaky Budějovice – Rybník a pak Rumburk – Praha vše bez nejmenších problémů s kolem.

Ubytování v penzionu Na farmě, Studánky. Velmi příjemné, ve všem mi vyšli vstříc. Nejbližší ubytování u hranic.

Celková délka: 354,2 km

Celkový čas: 23:51 hod.

Čas na kole: 19:55 hod.

Průměrná rychlost: 14,85 km/hod. (na kole 17,78 km/hod)

Energetická spotřeba: 10701 kcal

Přibližné náklady (jízdné, ubytování, jídlo): 1500 Kč

Doba jízdy (hrubá) po jednotlivých 50 km

0-50	2:36
50-100	2:53
100-150	3:13
150-200	2:44
200-250	3:43
250-300	3:00
300-350	5:22